

Krūmi un koki Ālavē un citur

- Neviena parks neaizaug ar krūmiem - parki aizaug ar pašizsējas kokiem.
- Krūmi stādīti visu muižu parkos, lai celiņa malā aiz sola būtu aizmugure, lai blakus solam būtu savā ziedēšanas laikā ziedošs un smaržīgs krūms.
- Krūmi stādīti celiņa malās, lai necaurredzams biezoknis atdala vienu lauci no otras un lai parkā nebūtu caurskata visos virzienos. **Celiņa malās no viena skata punkta līdz otram jābūt neitrālajam maršruta posmam, parasti augsti un kupli krūmi abās celiņa malās.**
- 1980.gados izplatījās neprofesionāls uzskats, ka parkā labs ir jebkāds koks, bet visi krūmi ir slikti. Masveida talkās vairums parku kļuva par degradētu ainavu, kur skatam starp stumbriem nav, kur apstāties. Tur nav ne ceriņu, ne “jasmīnu”, nerunājot par krūmiem. **Ālavei par laimi šī sērga gāja garām, šeit vēl ir 14 sugu krūmi.**
- Ālaves parks aizaug ar pelēcīgajām papelēm. Pelēcīgā papele ir dabīgs krustojums starp balto papeli un mūsu apsi jeb trīcošo papeli. Dienvidmalā savulaik iestādīts toreiz moderno balto papelu puduris. Kaut kur bija apse, un viss sākās. Papeles iesējās parkā, arī starp stādītajām balteglēm un tās nobeidza. Iespējams, nobeidza arī citus skuju kokus.
- Pēc ziemas, arī novācot vēju neizturējušās papeles, būs aplauzītu krūmu – vilkābeļu, rožu, sniegogu, segliņu un citu.
- Lai cik vilkābele būtu bojāta, jānozāgē tikai aplūzušie zari; pieredze rāda, ka vilkābele lieliski atkopjas. Tas pats sakāms par ceriņa radnieku ligustru.
- Arī irbenēm, sausseržiem un segliņiem apzāgējami tikai aplūzušie zari. Blīvā krūmu pudurī taciņas malā nav svarīgi, cik vizuāli perfekts ir katrs krūms atsevišķi.
- Ja pēc nogāzušos koku aizvākšanas sniegogu vai sorbāriju puduris izskatās kā mežazvēra midzenis, lai paliek. Nevajag neko cirst un zāgēt, tikai izvākt iekritušos zarus. Sliktāk būs, ja *midzeni* nopļaus, lai ataugtu labāks, jo tad tas izpletīsies uz saulaināko vietu.
- Ja ceriņiem ir atsevišķi ļoti gari un resni pamatzari jeb “stumbri”, šie zari vai nu jānozāgē par 2/3 vai pavisam, bet pārējiem jāapgriež galotnes. Saudzēt tievos pamatzarus!
- Saudzēt arī ievas.
- Ālaves parkā nesen bija arī Švedlera kļava, nosaukta par godu dārzniekam K.H.Švedleram. Tā ir kopš 1864.gada zināma parastās kļavas šķirne, kam lapas plaukst sarkanas, bet vasarā kļūst zaļas. Šur tur starp papelēm vēl var sastapt kādu relatīvi nesen iesējušos Švedlera kļavu. Tās noteikti saudzējamas.